

במשאל על האחד השתתפו 3050 חבר. 27% היו נגד,
אבל ישארו למפלגה.

במערב גליציה 40% של ההתאחדות נגד האיחוד.

ציינתי בקווים כלליים כיצד אני רואה דרך בנין
מפלגה גדולה בפולין וגליציה:

רכוז המרץ בכבוש הנוער, ודווקא בחלוציות השננים
הפוליטיים של ארבע השנים הקרובות מאפשרים עליה מורחבת,
ודווקא ע"י הדגת המומנס האר"י נצליח בשנים אלה גם מבחינה
מעשית. חנוך עסקנים לפעולה מקצועית באגודות המקצועיות.
הקמת חאים מפלגתיים בחוץ הנוער המתלמד והאקדמי, בחוץ ארגוני
בעלי המלאכה, הקואופרטיבים והקדשת תשומת לב לצרכי החוגים
האלה. הוצאת שורה של חוברות עממיות זולות בשאלות המנסרות
כיום בגולה ובשאלות ארצישראליות, הקמת עחונות מפלגתית
וחדירה לתוך העחונות היומית - התרכזות בהפצת השקלים ורכישת
רוב המנדטים בפולין לקונגרס הי"ח. לשם כך דרושה כמובן עזרת
המפלגה האר"ית באנשים מדריכים.

קרוב, ו' אלול
7 בספטמבר
יום ד'

בש בבוקר באתי הנה.

בצהרים נפגשתי עם סופר הנובי-דזנניק ומסרתי לו בשביל
העחון סקירה על המצב הכלכלי והפוליטי בארץ והסיכויים הקרובים
של הציונות.

עורך העתון הוא ברקלהמר, חבר ההתאחדות. העתון הוא
ציוני כללי, העורך מחייב את האיחוד -
אך בעצמו לא נכנס למפלגה.

חפצתי לראות את טון - אך הוא חולה. נפגשתי עם
חברים משתי המפלגות. פוע"צ כולם מחייבים האיחוד, ורוצים
לבצע האיחוד בגליציה מיד. אך וורשו מעכבת. בהתאחדות יש
מתנגדים חזקים אבל אינם חשובים.

בערב הייתה לי ישיבה עם מרכז ההתאחדות - דברו רק
מתנגדי האיחוד. עניתי ורבתי אחר - כי נמוקיהם לא היו הוגנים.
מעט עד חצות ישיבה עם מרכז פוע"צ. היו רבים מהנוער
(פרייהיים ודרור). דברתי על מניעי האיחוד וסיכוייו.

8 בספטמבר

בבקר.

ישיבה עם אנשי עקיבא: פרנד, הכס, זינגר, ליבסקינד.
נחפלו בארץ מסעמים אישיים ואידאולוגיים. חנועת עקיבא
קמה במערב גליציה, נוסדה בקרקו. החלה לפני 8 שנים. לא היו
מרוצים מהציונות הכללית הקיימת ורצו לחדשה. ב 26 - 27 רחבה
החנועה במערב גליציה ושלזיה וצו מחטבות להפיץ החנועה בשאר
גלילים וארצות. מחוסר מנהלים ראו צורך לבוא בדברים את הסתדרויות
נוער הקיימות במזרח גליציה ופולין, ראו שיש הבדלים ביניהם
ובין הסת' אלו בדרך הציונות. כאן רצו ליצור חנועת נוער
ולא מפלגה. השקפתם היתה קרובה לאה"ע